

מ"ת (באר שבע) 11223-11-24 - סלאמה אבו מדעם (עצור/אסיר בפיקוח) נ' מדינת ישראל

מ"ת (באר-שבע) 11223-11-24 - סלאמה אבו מדעם ע"י נ' מדינת ישראל/שבע
מ"ת (באר-שבע) 11223-11-24
סלאמה אבו מדעם (עצור/אסיר בפיקוח) ע"י
ב"כ עו"ד סמיר אבו עבד

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בבאר-שבע
[21.01.2025]

כב' השופט הבכיר, אלון אופיר

החלטה

בקשה זו אינה בקשה ל"עיון חוזר" באופן בו מתבקש בית המשפט לבטל או לשנות את מעצרו של המבקש בתנאי איזוק, אלא בקשה לאפשר חלונות יציאה למבקש מתוך מעצרו באיזוק כדי לבצע מאסר בדרך של עבודות שירות. בקשה זו הוגשה ללא עמדה של המדינה כמקובל, ומאחר ומועד ההתייצבות לעבודות השירות הוא ביום א' הקרוב, ומאחר ועד ליום א' הקרוב אין בפני מותב זה דיונים, ומאחר וכפי שיוסבר להלן, בית המשפט המחוזי הכריע בדיוק בסוגיה זו, כך שהחלטה מנחה של מחוזי באר-שבע תוביל להחלטתי בבקשה זו, תינתן להלן החלטתי אף ללא עמדה של המדינה:

ראשית, לא ברור כיצד התקבלה החלטה של בית המשפט לפני יומיים המורה על תחילת ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות כאשר הנאשם למעשה עצור בתנאי איזוק.

על הצדדים היה לידע את בית המשפט (כב' השופטת גרבי) במצבו של הנאשם ויותר מסביר כי בית המשפט היה דוחה את תחילת ריצוי עבודות השירות לפרק זמן שיאפשר את ביצוע הענישה כפי שנגזרה על ידו.

שנית, בקשת הנאשם לאפשר לו "חלונות" יציאה ממעצרו באיזוק כדי לרצות מאסר בדרך של עבודות שירות, אינה עולה בקנה אחד עם פסיקה מפורשת של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע שניתנה לאחרונה, שם התבקשה בבקשה זהה ליציאה ממעצר באיזוק לצורך ריצוי מאסר בעבודות שירות למספר ימים קצר משמעותית (32 יום בלבד) לעומת בקשה זו בה מבוקשת יציאה ל-75 ימים.

להחלטת בית המשפט המחוזי (שהפכה החלטה של מותב זה אשר אפשר יציאה לעבודות שירות ממצב של עצור באיזוק), קדמה פסיקה של בית המשפט העליון על בסיסה נשען הערר אותו הגישה המדינה על החלטתי:

בבש"פ 7659/17 פלוני נגד מדינת ישראל (להלן- פרשת פלוני) קבע בית המשפט העליון את הדברים הבאים:
"...חלונות פיקוח של מי שנתון במעצר בפיקוח אלקטרוני מוגבלות ככלל לצרכים אישיים חיוניים ("טיפול רפואי, טיפול נפשי או טיפול אחר הדרוש למפוקח"), או לצרכים טיפוליים-שיקומיים ("פגישה עם קצין מבחן" או "לתכלית אחרת שהומלצה בתסקיר המעצר").

ברוח זו יש ליתן תוכן גם להוראת העוללות בדבר התרת חלון פיקוח "לתכלית חשובה אחרת, מטעמים שירשמו." מעבר לסייג הקבוע בחוק בדבר חשיבות התכלית, נדרש לדעתי גם שהתכלית תעלה בקנה אחד עם המגמה העולה מהתכליות שפורטו במפורש בחוק ועם תכליות המעצר בכלל... יש להסיק שככלל אין לאשר חלון פיקוח למפוקח בגיר לצרכי לימודים.

ברוח זו גם נפסק כי מעצר בפיקוח אלקטרוני אינו מתיישב עם היתר ליציאה לעבודה (בש"פ 966/16 זידאן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 9 (28.2.2016)), וכי אף שקיימת סמכות לפתיחת חלון פיקוח לצרכי עבודה כאמור, יש להפעילה במשורה ורק במקרים יוצאי דופן (בש"פ 6815/16 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 (13.9.2016)); בש"פ 2296/16 חג'ג' נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 16 (15.5.2016)). וראו עוד לענין מהותו של המעצר בפיקוח אלקטרוני בבש"פ 5364/17 מדינת ישראל נ' איינאו [פורסם בנבו] (17.8.2017), להלן: ענין איינהו."

בעפ"ת 34661-10-23 (מחוזי באר-שבע) סלמאן מדיגם נגד מדינת ישראל, קבע בית המשפט המחוזי את הדברים הבאים:

"החלטת בית המשפט קמא לאפשר למשיב "חלונות" יציאה ממעצר בפיקוח אלקטרוני לצורך עבודה, התבססה בעיקר על העובדה שמאז שהמשיב נעצר בפיקוח אלקטרוני חלפה תקופה של 3 חודשים ושכעת אנו מצויים במצב מלחמה. נתונים אלה לא הצדיקו בנסיבות המקרה את ההחלטה לאפשר למשיב יציאה מהמעצר בפיקוח אלקטרוני לצרכי עבודה. ככלל, מתן אפשרות ליציאה לעבודה לעצור בפיקוח אלקטרוני הוא דבר חריג שאינו עולה בקנה אחד עם מהות המעצר בפיקוח אלקטרוני והאינטרסים המעורבים בו.

בנוסף, ככלל, תקופה של 3 חודשים במעצר בפיקוח אלקטרוני אינה נחשבת לפרק זמן המצדיק כשלעצמו שינוי בהחלטה המקורית."

כאמור, מותב זה סבר במסגרת מ"ת 9075-08-23 כי נכון לפרש את החוק כמאפשר יציאה לביצוע עבודות שירות כאשר המבקש עצור באיזוק, כאשר הוא מלווה בערב מפקח וכאשר המדובר בפרק זמן קצר של 32 יום בלבד. (ניתנה החלטה מנומקת על ידי)

בעמ"ת 19040-12-23 מדינת ישראל נגד חמזה אבו עבד, ובמסגרת ערר שהוגש על החלטתי, הבהיר בית המשפט המחוזי לצדדים כי הערר יתקבל, ובהסכמת הצדדים, לאור הבהרת בית המשפט, ביטל את החלטתי המאפשרת יציאה מאיזוק ב"חלונות" לצורך ביצוע עבודות השירות תוך שעמדת המדינה שהתנגדה ליציאה זו התקבלה במלואה.

בנסיבות המתוארות לעיל, לאור פסיקתו של בית המשפט העליון ולאור החלטת בית המשפט המחוזי ביחס לתקופת יציאה מבוקשת קצרה משמעותית מהתקופה המבוקשת במקרה דנן (החלטה שהיא בבחינת קל וחומר), הרי שאין בידי לקבל את הבקשה לפתיחת "חלונות" באיזוק כדי לבצע מאסר בדרך של עבודות שירות, שכן אין המדובר ב"צורך חיוני" או בנסיבות חריגות המצדיקות מתן אפשרות יציאה לעבודה (עבודות שירות) מתנאי מעצר באיזוק. הבקשה נדחת.

למבקש זכות ערר בהתאם לחוק.

ניתנה היום, כ"א טבת תשפ"ה, 21 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.